

દાનિયેલનું પુસ્તક - નંબર સાઠ

દાનિયેલની પ્રાર્થના અને આઠમા રાજ્યનું રહસ્ય: અંતિમ દિવસોની એક પ્રકાશના

Jeff Pippenger

2024-01-24

પ્રકાશિતવાક્યના સત્તરમા અને અઠારમા અધ્યાયોમાં એક દેવદૂત યોહાનને પાપાસત્તા પર આવનાર ન્યાયનું દર્શન કરાવે છે. તેના અંતિમ ન્યાયના વિભાજનમાં બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના રાજ્યોનું પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે.

અને અહીં તે મન છે જેને જ્ઞાન છે. તે સાત મસ્તકો સાત પર્વતો છે, જેના ઉપર સ્ત્રી બેઠી છે. અને ત્યાં સાત રાજાઓ છે: પાંચ પડી ગયા છે, અને એક છે, અને બીજો હજી આવ્યો નથી; અને જ્યારે તે આવશે, ત્યારે તેને થોડો સમય ટકવું જ પડે. અને જે પશુ હતો, અને નથી, તે જ આઠમો છે, અને તે સાતમાંથી છે, અને વિનાશમાં જાય છે. પ્રકટીકરણ 17:9-11.

યોહાનને આત્મિક રીતે ઇ.સ. 1798માં પહોંચાડવામાં આવ્યો હતો, જ્યાં તેને સૂચના આપવામાં આવી કે પાપલ સ્ત્રીને વહન કરનાર પશુના સાત મસ્તક સાત રાજાઓ હતા. બાઇબલની ભવિષ્યવાણીમાં રાજા એટલે રાજ્ય, અને રાજ્ય મસ્તક પણ છે. ઇ.સ. 1798માં પાંચ રાજ્ય પડી ચૂક્યાં હતાં અને એક તે સમયે શાસન કરી રહ્યું હતું. સાતમું રાજ્ય હજી ભવિષ્યનું હતું, અને તે દસ રાજાઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતું હતું. ત્યારબાદ યોહાનને જાણ કરવામાં આવી કે આઠમું રાજ્ય તે પાપલ પશુ હતું, જે સાતમાંથી હતું. પાપાસત્તા પાંચમું રાજ્ય હતી, અને તેને પ્રાણઘાતક ઘા લાગ્યો હતો; તેથી જ્યારે તેનો પ્રાણઘાતક ઘા સાજો થાય છે, ત્યારે તે સાતમાંથી જ આવેલું આઠમું મસ્તક બને છે.

દાનિયેલના બીજા અધ્યાયમાં પ્રથમ ચાર રાજ્યઓ બેબિલોન, મીદો-પર્શિયા, ગ્રીસ અને રોમ છે. આ ચાર શાબ્દિક રાજ્યઓ ચાર આત્મિક રાજ્યઓનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને મળીને તેઓ પ્રકાશન સત્તરનાં આઠ રાજાઓ, અથવા મસ્તકોની ઓળખ આપે છે, કારણ કે યેશુ હંમેશા કોઈ વસ્તુના અંતને તેની શરૂઆત દ્વારા જ દૃષ્ટાંતરૂપે દર્શાવે છે. દાનિયેલનો બીજો અધ્યાય બાઇબલની ભવિષ્યવાણીમાં રાજ્યઓનો પ્રથમ ઉલ્લેખ છે, અને પ્રકાશન સત્તર અંતિમ છે; તેથી તેઓ પરસ્પર સહમત હોવા જ જોઈએ, કારણ કે દેવ ક્યારેય બદલાતા નથી.

ઇ.સ. 1798માં પડી ગયેલું પાંચમું રાજ્ય આધ્યાત્મિક બાબેલોન, એટલે કે પોપશાહી, હતું. ઇ.સ. 1798માં સત્તામાં રહેલું છઠ્ઠું રાજ્ય તે બે-શિંગડાવાળું રાજ્ય હતું, જેનું પ્રતિરૂપ મેદીઓ અને પર્શિઓના બે-શિંગડાવાળા રાજ્ય દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું હતું. સાતમું રાજ્ય, જે દસ રાજાઓથી બનેલું છે અને જે ઇ.સ. 1798માં હજી આવ્યું નહોતું, તે એક-વિશ્વ સરકાર છે, જેનું પ્રતિરૂપ અલેક્ઝાન્ડર મહાનની ગ્રીસ, એટલે કે એક-વિશ્વ સરકાર, દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું હતું. આઠમું મસ્તક, જે સાતમાંથી જ હતું, તે પાંચમું રાજ્ય હતું, જેને ઘાતક ઘા લાગ્યો હતો, છતાં જ્યારે તે ઘાતક ઘા સાજો થયો ત્યારે તે ફરી જીવતું થયું.

મહાન વ્યભિચારિણીનો ન્યાય રવિવારના કાયદાના સંકટની “ઘડી”માં થાય છે; અર્થાત્ એ એવો સમયગાળો છે જે સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકામાં રવિવારના કાયદાથી આરંભે છે અને માનવજાતનો કૃપાકાળ સમાપ્ત થાય ત્યાં સુધી ઇતિહાસભરમાં ચાલુ રહે છે. તે “ઘડી”માં, જેને દાનિયેલમાં “આ રાજાઓના દિવસો” તરીકે ઓળખવામાં આવી છે, દેવ પોતાનું રાજ્ય સ્થાપિત કરશે. તે “ઘડી”માં પાછલા વરસાદનું ઢોળાવ થઈ રહ્યું છે.

“અંતિમ વરસાદ તેઓ પર આવી રહ્યો છે જેઓ શુદ્ધ છે—ત્યારે બધાએ તેને અગાઉની જેમ પ્રાપ્ત કરશે.

“જ્યારે ચાર દૂતો છોડશે, ત્યારે ખ્રિસ્ત પોતાનું રાજ્ય સ્થાપિત કરશે. અંતિમ વરસાદ કોઈને પ્રાપ્ત થતો નથી, સિવાય તેઓને જેઓ પોતાની તરફથી શક્ય હોય તે બધું કરી રહ્યા છે.” Spalding and Magan, 3.

પશ્ચાત્ વરસાદનું ઢોળાવ ક્રમશઃ આગળ વધતું છે, કારણ કે તે ન્યાયને અનુરૂપ છે, અને ન્યાય પણ ક્રમશઃ આગળ વધે છે. મિલ્લરાઇટોએ સમજ્યું હતું કે તેઓ દાનિયેલના બીજા અધ્યાયની મૂર્તિના પગોની પાસે જીવતા હતા. તેઓ માનતા હતા કે રોમ અંતિમ પૃથ્વીનું રાજ્ય હતું, અને તેઓ યોગ્ય હતા, પરંતુ તેમની સમજ મર્યાદિત હતી.

“આ રાજાઓના દિવસો” રોમના રાજ્યના ઇતિહાસમાં અવશ્ય પ્રગટ થાય છે, પરંતુ તે મૂર્તિપૂજક કે પાપલ રોમનો ઇતિહાસ નથી; તે આધુનિક રોમનો ઇતિહાસ છે. મિલ્લરાઇટ્સે મૂર્તિપૂજક અને પાપલ રોમને એક જ રાજ્ય તરીકે લાગુ પાડ્યા હતા, અને એમ કરતાં તેમણે યહૂદાહના અંતિમ રાજા (ઝેદકિયાહ) વિષે હિઝકિયેલના ગ્રંથમાંથી એક અવતરણ લઈને પોતાની સમજણને સમર્થન આપ્યું હતું.

અને હે ઇઝરાયેલના અપવિત્ર દુષ્ટ રાજકુમાર, જેના માટેનો દિવસ આવી પહોંચ્યો છે, જ્યારે અપરાધનો અંત થશે, પ્રભુ યહોવા આ રીતે કહે છે: મુકુટ ઉતારી નાખ, અને રાજમુકુટ દૂર કર; આ સ્થિતિ જેવી છે તેવી રહેશે નહિ: જે નીચો છે તેને ઊંચો કર, અને જે ઊંચો છે તેને નીચો કર. હું તેને ઉથલાવી દઈશ, ઉથલાવી દઈશ, ઉથલાવી દઈશ; અને તે રહેતું નહિ, જ્યાં સુધી તે ન આવે જેને તેનો અધિકાર છે; અને હું તેને તે જને આપીશ. યહેઝકેલ 21:25-27.

સિદકિયાહથી ત્રણ રાજ્યો એવા થવાના હતા કે જે “ઉથલાવી નાખવામાં” આવશે, અને તે ક્રમ ખ્રિસ્ત સુધી પહોંચાડશે, જેના માટે શાસન કરવાનો “અધિકાર છે.” બાબેલ, મેદો-પર્શિયા અને યુનાન—આ બધાં રોમના રાજ્ય સુધી ઉખેડી નાખવામાં આવશે; અને તે ચોથા રાજ્યના ઇતિહાસ દરમિયાન ખ્રિસ્ત આવશે અને એક રાજ્ય સ્થાપિત કરશે. તેણે ચોક્કસ એ જ કર્યું.

જેઓ દેશમાં ઝડપથી વિનાશ તરફ દોરી રહ્યા હતા, તેમાંમાં સર્વપ્રથમ તેમનો રાજા સિદકિયા હતો. પ્રભુએ પ્રભુવક્તાઓ દ્વારા આપેલી સલાહોને તેણે સંપૂર્ણપણે ત્યજી દીધી; નેબૂખદનેસ્સર પ્રત્યે પોતે ઋણાનુબંધરૂપે જે કૃતજ્ઞતા ધરાવતો હતો તે ભૂલી ગયો; ઇઝરાયેલના યહોવા દેવના નામે લીધેલી પોતાની ગૌરવપૂર્ણ આજ્ઞાપાલનની શપથનું ઉલ્લંઘન કરીને યહૂદાનો રાજા પ્રભુવક્તાઓ વિરુદ્ધ, પોતાના ઉપકારક વિરુદ્ધ, અને પોતાના દેવ વિરુદ્ધ બળવો કર્યો. પોતાની જ બુદ્ધિના અભિમાનમાં તેણે ઇઝરાયેલની સમૃદ્ધિના પ્રાચીન શત્રુ પાસે સહાય માગી, “પોતાના દૂતોને મિસરમાં મોકલી, જેથી તેઓ તેને ઘોડાઓ અને બહુ લોકો આપે.”

“શું તે સમૃદ્ધિ પામશે?” પ્રભુએ તેના વિષે પૂછ્યું, જેણે આ રીતે નીચતાપૂર્વક દરેક પવિત્ર વિશ્વાસનો ટ્રોહ કર્યો હતો; ‘જે આવા કાર્યો કરે છે, શું તે બચી જશે? અથવા શું તે કરાર ભંગ કરીને છોડાવવામાં આવશે? હું જીવંત છું, એવો પ્રભુ યહોવાહનો વચન છે, નિશ્ચયે જ્યાં તે રાજા રહે છે જેણે તેને રાજા બનાવ્યો હતો, જેના શપથને તેણે તુચ્છ ગણ્યો, અને જેના કરારને તેણે ભંગ કર્યો, ત્યાં જ, તેના સાથે, બાબેલના મધ્યમાં તે મરી જશે. અને ફરાઉન તેની શક્તિશાળી સૈના અને મહાન સમૂહ સાથે યુદ્ધમાં તેના માટે કંઈ કરી શકશે નહિ: ... કારણ કે તેણે કરાર ભંગ કરીને શપથને તુચ્છ ગણ્યો; જો કે તેણે પોતાનો હાથ આપ્યો હતો, અને આ બધાં કાર્યો કર્યા છે, તેથી તે બચી શકશે નહિ.’ યહેઝકેલ 17:15-18.”

‘અપવિત્ર દુષ્ટ રાજકુમાર’ માટે અંતિમ હિસાબનો દિવસ આવી પહોંચ્યો હતો. પ્રભુએ આજ્ઞા પૂર્વક કહ્યું, ‘મુકુટ ઉતારી નાખ,’ ‘અને તાજ કાઢી નાખ.’ ખ્રિસ્ત પોતે પોતાનું રાજ્ય સ્થાપે ત્યાં સુધી યહૂદાને ફરી રાજા નાખવાની મંજૂરી મળવાની નહોતી. દાવિદના ઘરાના સિંહાસન વિષે દૈવી આજ્ઞા આવી હતી: ‘હું તેને ઊંધી પાડી દઈશ, ઊંધી પાડી દઈશ, ઊંધી પાડી દઈશ;’ ‘અને જેનો અધિકાર છે તે આવે ત્યાં સુધી

તે ફરી રહેશે નહિ; અને હું તેને તેનાં હાથે સોંપી દઈશ.' યહેઝ્ કેલ 21:25-27." પ્રોફેટ સેએન્ડ કિંગ સ, 450, 451.

મિલર સાચા હતા, પરંતુ તેમની સમજ સીમિત હતી; કારણ કે જ્યારે ખ્રિસ્ત મનુષ્યોની વચ્ચે ચાલી ફર્યા ત્યારે તેમણે જે રાજ્ય સ્થાપિત કર્યું હતું, તે અંતિમ ભૂમિસ્થ રાજ્ય નહોતું. મૂર્તિપૂજક રોમના રાજ્ય પછી હજી ચાર રાજાઓ આવવાના હતા. તો પણ, ખ્રિસ્તે કોસ પર "કૃપા"નું રાજ્ય સ્થાપિત કર્યું હતું, પરંતુ તે રાજ્ય પ્રકાશન સત્તરનાં દસ રાજાઓના દિવસોમાં સ્થાપિત થયું નહોતું, ન તો તે અંતિમ વર્ષાના સમય દરમિયાન સ્થાપિત થયું હતું. અંતિમ દિવસોમાં ખ્રિસ્ત જે રાજ્ય સ્થાપિત કરે છે, તે તેમના "મહિમા"નું રાજ્ય છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ આ બન્ને રાજ્યો વિષે સીધું જ કહે છે.

મિલરાઇટોએ સમજ્યું હતું કે ખ્રિસ્તે ચોથા રાજ્યના ઇતિહાસ દરમિયાન એક રાજ્ય સ્થાપિત કર્યું, અને તેઓ યોગ્ય હતા, પરંતુ તેમની સમજ મર્યાદિત હતી. ચોથા રાજ્યના ઇતિહાસમાં, ખ્રિસ્તે "કૃપા"નું રાજ્ય સ્થાપિત કર્યું, અને આઠમા રાજ્યના ઇતિહાસમાં, તેમણે પોતાની "મહિમા"નું રાજ્ય સ્થાપિત કર્યું. જે ઇતિહાસમાં તેમણે "કૃપા"નું રાજ્ય સ્થાપિત કર્યું, તેમાં પેન્ટેકોસ્ટના દિવસે પવિત્ર આત્માનો વરસાવ થયો હતો. પેન્ટેકોસ્ટ તે ઇતિહાસમાં, જ્યાં તેઓ પોતાની "મહિમા"નું રાજ્ય સ્થાપિત કરે છે, ઉત્તરવર્ષાના વરસાવનું પ્રતીકરૂપ છે.

પેન્ટેકોસ્ટનો સંદેશ ખ્રિસ્તના શાબ્દિક પુનરુત્થાનનો સંદેશ હતો. ઉત્તરવર્ષાનો સંદેશ, ઓછામાં ઓછો ભાગે તો, તે પ્રતીકાત્મક પુનરુત્થાનનો સંદેશ છે, જે ભવિષ્યવાણીય કોયડામાં દર્શાવવામાં આવ્યો છે કે સાતમાંથી આઠમું સત્ત્વ, જે પશુમાં પૂર્ણ થાય છે, અને તે જ રીતે પૃથ્વીના પશુના બે શિંગડાં પણ. ચોથી અને આઠમી રાજ્યોમાં જ ખ્રિસ્ત પોતાનું રાજ્ય સ્થાપે છે.

પ્રભુના નામે શિષ્યોએ જે જાહેરાત કરી હતી, તે દરેક બાબતમાં યથાર્થ હતી, અને જે ઘટનાઓ તરફ તે સૂચન કરતી હતી, તે એ જ સમયે બની રહી હતી. "સમય પૂર્ણ થયો છે, અને દેવનું રાજ્ય નજીક આવ્યું છે," એ તેમનો સંદેશ હતો. "સમય"ના અંતે—દાનિયેલ 9ની ઓગણસિતેર અઠવાડિયાં, જે મસીહ, એટલે કે "અભિષિક્ત" સુધી પહોંચવાના હતા—યર્દનમાં ચોહાન દ્વારા પોતાના બાપિસ્મા પછી ખ્રિસ્તે આત્માનો અભિષેક પ્રાપ્ત કર્યો હતો. અને જે "દેવનું રાજ્ય" નજીક આવ્યું છે એવું તેમણે જાહેર કર્યું હતું, તે ખ્રિસ્તના મૃત્યુ દ્વારા સ્થાપિત થયું. આ રાજ્ય એવું ન હતું જેમ તેઓને માનવા શીખવવામાં આવ્યું હતું કે તે કોઈ પૃથ્વીપરનું સામ્રાજ્ય હશે. તેમજ તે ભવિષ્યનું, અમર રાજ્ય પણ ન હતું, જે ત્યારે સ્થાપિત થશે જ્યારે "સર્વ આકાશ નીચેનું રાજ્ય, અને પ્રભુત્વ, અને રાજ્યની મહત્તા, સર્વોચ્ચના પવિત્ર લોકોની પ્રજાને અપાશે," તે અનંત રાજ્ય, જેમાં "સર્વ પ્રભુત્વો તેની સેવા કરશે અને તેની આજ્ઞા માને છે." દાનિયેલ 7:27. બાઇબલમાં "દેવનું રાજ્ય" શબ્દપ્રયોગનો ઉપયોગ કૃપાના રાજ્ય અને મહિમાના રાજ્ય—બંને—સૂચવવા માટે થાય છે. હિબ્રૂઓને લખાયેલા પત્રમાં પૌલ કૃપાના રાજ્યને દૃષ્ટિગોચર કરે છે. ખ્રિસ્ત તરફ, એ કરુણાસભર મધ્યસ્થ તરફ, જે "અમારી દુર્બળતાઓની લાગણીથી સ્પર્શિત થાય છે," સંકેત કર્યા પછી, પ્રેરિત કહે છે: "આથી આવો, આપણે નિર્ભયતાથી કૃપાસન પાસે જઈએ, જેથી આપણે દયા પ્રાપ્ત કરીએ અને કૃપા પામીએ." હિબ્રૂઓ 4:15, 16. કૃપાસન કૃપાના રાજ્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; કારણ કે સિંહાસનનું અસ્તિત્વ રાજ્યના અસ્તિત્વનો સંકેત આપે છે. પોતાની ઘણી ઉપમાઓમાં ખ્રિસ્ત "સ્વર્ગનું રાજ્ય" શબ્દપ્રયોગનો ઉપયોગ મનુષ્યોના હૃદયો પર દૈવી કૃપાના કાર્યને સૂચવવા માટે કરે છે.

"અત્યેવ મહિમાનું સિંહાસન મહિમાના રાજ્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; અને આ રાજ્યનો ઉલ્લેખ તારણહારના આ શબ્દોમાં કરવામાં આવ્યો છે: 'જ્યારે મનુષ્યનો પુત્ર પોતાની મહિમામાં, અને બધા પવિત્ર દૂતોને સાથે લઈને આવશે, ત્યારે તે પોતાની મહિમાના સિંહાસન પર બેસશે; અને તેની આગળ સર્વ જાતિઓ એકત્ર કરવામાં આવશે.' મત્તી 25:31, 32. આ રાજ્ય હજી ભવિષ્યનું છે. તે ખ્રિસ્તના બીજા આગમન સુધી સ્થાપિત થવાનું નથી."

“માનવના પતન પછી તરત જ કૃપાના રાજ્ય ની રૂ થાપના કરવામાં આવી, જ્યારે દોષી માનવજાતિના ઉદ્ધાર માટે એક યોજના રચવામાં આવી. તે ત્રયારે ઈશ્વરના હેતુમાં અને તેમના વચન દ્વારા અસ્તિત્વમાં હતું; અને વિશ્વના સર્વ દ્વારા મનુષ્યો તેના પ્રજા જનો બની શકતા હતા. તથાપિ ખ્રિસ્તના મૃત્યુ સુધી તે વારસા તવમાં રૂ થાપિત થયું નહોતું. પોતાના પૃથ્વીપરના કાર્યમાં પ્રવેશ કર્યા પછી પણ, મનુષ્યોની જિંદગી અને કૃતદંતતાથી કંટાળેલા તારણહારે કલ્પવૃંદના બલિદાનમાંથી પાછા હટી જવાની શક્યતા હતી. ગેથસેમનીમાં દુઃખનો પ્યાલો તેમના હાથે ધ્રુજી રહ્યો હતો. તે સમયે પણ તેઓ પોતાના કપાળ પરથી રક્તમિશ્રિત પરસેવો પુંછી શકતા હતા અને દોષી માનવજાતિને તેમની અધીર્મતામાં નાશ પામવા માટે છોડી શકતા હતા. જો તેમણે એવું કર્યું હોત, તો પતિત મનુષ્યો માટે કોઈ ઉદ્ધાર થઈ શક્યો ન હોત. પરંતુ જ્યારે તારણહારે પોતાનું જીવન અર્પણ કર્યું, અને પોતાના અંતિમ શ્વાસ સાથે પોકારી ઊઠ્યા, ‘પૂર્ણ થયું,’ ત્રયારે ઉદ્ધારની યોજનાની પૂર્ણતા નિશ્ચિત થઈ. એદનમાં પાપી યુગલને આપવામાં આવેલ મુક્તિનું વચન દ્વારા તેમણે માન્ય કરવામાં આવ્યું. કૃપાનું રાજ્ય, જે અગાઉ ઈશ્વરના વચન દ્વારા અસ્તિત્વમાં હતું, તે ત્રયારે રૂ થાપિત થયું.”

“આ રીતે ખ્રિસ્તનું મૃત્યુ—તે જ ઘટના, જેને શિષ્યોએ પોતાની આશાના અંતિમ વિનાશ તરીકે જોયી હતી—એ જ એવી હતી જેણે તેને સદાકાળ માટે નિશ્ચિત કરી દીધું. જો કે તે તેમના માટે ફર નિરાશાનું કારણ બન્યું હતું, છતાં તે એ પુરાવાનો પરાકાષ્ટા-બિંદુ હતું કે તેમનો વિશ્વાસ સાચો હતો. જે ઘટનાએ તેમને શોક અને નિરાશાથી ભરપૂર કર્યા હતા, એ જ એવી હતી જેણે આદમના દરેક સંતાન માટે આશાનું દ્વાર ખોલ્યું, અને જેમાં સર્વ યુગોમાં ઈશ્વરના સર્વ વિશ્વાસુઓનું ભાવિ જીવન અને અનંત આનંદ કેન્દ્રિત હતું.”

“અનંત કરુણાના હેતુઓ, શિષ્યોની નિરાશા દ્વારા પણ, પોતાની પૂર્ણતાની તરફ આગળ વધી રહ્યા હતા. તેમનાં હૃદયો તેની શિક્ષાના તે દૈવી કૃપા અને શક્તિથી જીતી લેવામાં આવ્યા હતા, જેણે ‘એમ બોલ્યો જેમ કોઈ મનુષ્ય ક્યારેય બોલ્યો નથી,’ તો પણ ઈસુ પ્રત્યેના તેમના પ્રેમના શુદ્ધ સોનામાં દુન્યવી ગર્વ અને સ્વાર્થી મહત્વાકાંક્ષાઓનું નીચ મિશ્ર ધાતુ ભળેલું હતું. પાસ્કાના ખંડમાં પણ, તે ગંભીર ઘડીએ જ્યારે તેમનો ગુરુ પહેલેથી જ ગેથસેમનીની છાયામાં પ્રવેશી રહ્યો હતો, ત્યાં ‘તેમમાં એવો ઝઘડો થયો કે તેમમાં સૌથી મોટો કોણ ગણાય.’ લૂક 22:24. તેમની દૃષ્ટિ સિંહાસન, મુકૂટ અને મહિમાથી ભરાઈ ગઈ હતી, જ્યારે તેમની સામે જ બાગની લાજ અને યાતના, ન્યાયસભા, અને કલ્વરીનો કોસ પડ્યા હતા. તેમના હૃદયનો ગર્વ, દુન્યવી મહિમાની તેમની તરસ, એ જ તેમને તેમના સમયની ખોટી શિક્ષાને એટલી અડગતાથી પકડી રાખવા તરફ દોરી ગઈ હતી, અને તારણહારના તે વચનોને અવગણવા તરફ પણ, જે તેના રાજ્યના સાચા સ્વરૂપને દર્શાવતા હતા અને તેની યાતના અને મૃત્યુ તરફ આગોતરો સંકેત કરતા હતા. અને આ ભૂલોના પરિણામે એ પરીક્ષા આવી—તીક્ષ્ણ, પણ જરૂરી—જે તેમની સુધારણા માટે અનુમતિ આપવામાં આવી હતી. શિષ્યોએ તેમના સંદેશનો અર્થ ભલે ભૂલથી સમજ્યો હતો, અને પોતાની અપેક્ષાઓને સાકાર થતી જોઈ ન શક્યા હતા, તોય તેમણે તેમને દેવ તરફથી આપવામાં આવેલી ચેતવણીનો પ્રચાર કર્યો હતો, અને પ્રભુ તેમના વિશ્વાસને પ્રતિફળ આપશે અને તેમની આજ્ઞાપાલનનો સન્માન કરશે. સર્વ જાતિઓમાં તેમના પુનરુત્થિત પ્રભુના મહિમામય સુસમાચારનું ઘોષણાકાર્ય તેમને સોંપવાનું હતું. તેમને આ કાર્ય માટે તૈયાર કરવા જ તે અનુભવ, જે તેમને એટલો કડવો લાગતો હતો, અનુમતિ આપવામાં આવ્યો હતો.” ધ ગ્રેટ કોન્ટ્રોવર્સી, 347, 348.

પ્રકાશનના ગ્રંથમાં, “જે મનમાં જ્ઞાન છે” તે “એક મનુષ્યની સંખ્યા” ગણે છે, અને ઓળખે છે કે “તે મનુષ્ય” સાતમાંથી નીકળેલું આઠમું રાજ્ય પણ છે. “પાપનો મનુષ્ય” તે આઠમા રાજ્યનું મસ્તક છે, જે પૃથ્વીના રાજાઓ અને વેપારીઓ પર રાજ્ય કરે છે; અને સત્તાવણીની નિંદાથી બચવા માટે સાત કલીસિયાઓ જેમની સાથે જોડાય છે; અને જે ઘણાં જળો પર બેઠેલો છે.

અને તેણે મને કહ્યું, “જે જળો તું જોયાં, જ્યારે તે વેશ યા બેઠી છે, તે લોકો, ભીડો, જાતિઓ અને ભાષાઓ છે.” પ્રકટીકરણ 17:15.

“પાપનો માણસ” રાજકીય, નાણાકીય, ધાર્મિક અને નાગરિક જગત પર રાજ્ય કરે છે, અને તે સર્વ માનવો પર પણ રાજ્ય કરે છે, સિવાય તેઓના જેઓએ પશુ પર, તેની મૂર્તિ પર, તેના ચિહ્ન પર અને તેના નામના અંક પર વિજય પ્રાપ્ત કર્યો છે.

અને મેં અગ્નિ સાથે મિશ્રિત કાયના સમુદ્ર જેવું કંઈક જોયું; અને જેમણે પશુ ઉપર, તેની પ્રતિમા ઉપર, તેની છાપ ઉપર, અને તેના નામની સંખ્યા ઉપર વિજય મેળવ્યો હતો, તેઓ દેવની વીણાઓ ધારણ કરીને કાયના સમુદ્ર પર ઊભા હતા. અને તેઓ દેવના દાસ મૂસાનું ગીત અને મેષશિશુનું ગીત ગાતાં હતાં, એમ કહીને, હે સર્વશક્તિમાન પ્રભુ દેવ, તારાં કાર્યો મહાન અને અદ્ભુત છે; હે સંતોના રાજા, તારાં માર્ગો ન્યાયી અને સત્ય છે. પ્રકાશિત વાક્ય 15:2, 3.

જેઓ “જ્ઞાનના વધારો” ને સમજે છે, જ્યારે ઈસુ ખ્રિસ્તનો પ્રકાશનનો ગ્રંથ અનમુદ્રિત થાય છે, તેઓ જ “સમજ” ધરાવે છે અને “પશુની સંખ્યા ગણો; કારણ કે તે મનુષ્યની સંખ્યા છે; અને તેની સંખ્યા છસો છ્યાસઠ છે.” તે “સમજ” એ તે ત્રિ-ચરણીય પરીક્ષણ પ્રક્રિયાનો એક ભાગ દર્શાવે છે, જે ઈસુ જ્યારે કોઈ ભવિષ્યવાણીનું મુદ્રાંકન ખોલે છે ત્યારે હંમેશાં થાય છે. આ કારણસર નોંધવામાં આવ્યું છે કે તેઓએ “તેના નામની સંખ્યા પર” “વિજય પ્રાપ્ત કર્યો છે.”

વિજય મેળવવો એટલે એક પરીક્ષા પાસ કરવી, અને જે લોકો “બુદ્ધિમાન” છે અને “સમજ” છે તેઓ 666 સંખ્યાથી સંબંધિત વિજય પ્રાપ્ત કરે છે; અને એ પદ પણ ઓળખાવે છે કે ત્યાં આઠ રાજ્યો છે, અને આઠમું રાજ્ય સાતમાંથી છે. તે “ગુપ્ત વાત” દાનિયેલના બીજા અધ્યાયમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, કારણ કે દાનિયેલની પ્રાર્થના “તે ગુપ્ત વાત”ને સમજવા માટે હતી. આ પ્રકાશન કે ત્યાં આઠ રાજ્યો છે, અને આઠમું રાજ્ય સાતમાંથી છે, અને તે રાજ્યની સંખ્યા 666 છે, એ જ તે ગુપ્ત વાત છે જેને દાનિયેલ પોતાની પ્રાર્થના દ્વારા પ્રાપ્ત કરતો દર્શાવવામાં આવ્યો છે; અને દાનિયેલ દેવના અંતિમ દિવસોના “બુદ્ધિમાન” લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

દાનિયેલ અંતિમ દિવસોના તે “જ્ઞાની” લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેઓને દાનિયેલ બેનો રહસ્ય ઉન્મુદ્રિત કરવામાં આવ્યો છે; અને તે રહસ્ય એ પ્રકાશન છે કે બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના રાજ્યો વિષેનો અંતિમ અને પ્રથમ સંદર્ભ એવો છે કે પ્રતિમામાં આઠ રાજ્યો છે. તે પ્રકાશન દાનિયેલ અધ્યાય બે વિષેની મિલરાઇટ સમજણને સમર્થન આપે છે, પરંતુ જ્યારે તેને ઓળખવામાં આવે છે, ત્યારે તે દસ ગણું વધુ તેજસ્વી પ્રકાશે છે. તેનું તેજ, દસ ગણું વધુ હોવાથી, એક એવી કસોટીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેના ઉપર “જ્ઞાની” વિજય મેળવે છે; કારણ કે આઠમું રાજ્ય, જે સાતમાંથી છે, તે જ છઠ્ઠું રાજ્ય પણ છે, જે અજગર, પશુ અને ખોટા ભવિષ્યવક્તાના ત્રિવિધ સંઘથી બનેલું છે. તેથી, અજગર, પશુ અને ખોટા ભવિષ્યવક્તા—આ બધાં જ છઠ્ઠું રાજ્ય છે, અને તેઓ મળીને 666નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

દાનિયેલના બીજા અધ્યાયના પ્રકાશન દ્વારા નેબૂપદનેઝરને કસોટી કરવામાં આવ્યો, અને તે કસોટીમાં નિષ્ફળ ગયો. દાનિયેલ રમાં, દાનિયેલ તે “જ્ઞાની”ઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે મૂર્તિના રહસ્યની કસોટીમાં પસાર થાય છે. ત્રીજા અધ્યાયમાં નેબૂપદનેઝર તે દુષ્ટોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે એ જ કસોટીમાં નિષ્ફળ જાય છે. પ્રથમ રાજ્યના પ્રથમ રાજા તરીકે નેબૂપદનેઝર અંતિમ રાજ્યના અંતિમ રાજાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેથી તે “પાપના માણસ”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે—ભવિષ્યવાણીનો તે માણસ, જેને સાત ચર્ચો ઓળખે છે. મનુષ્યની રચના છઠ્ઠા દિવસે કરવામાં આવી હતી, તેથી છ સંખ્યા માનવજાતિની સંખ્યા છે. નેબૂપદનેઝરની સંખ્યા છ છે. નેબૂપદનેઝર 666 ની સંખ્યાની કસોટીમાં નિષ્ફળ ગયો અને અંતિમ દિવસોના દુષ્ટોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો. પાપના માણસના પ્રતીક તરીકે તેની સંખ્યા છ છે.

રાજા નેબૂપદનેઝરે સોનાની એક પ્રતિમા બનાવી, જેની ઊંચાઈ સાઠ હાથ અને તેની પહોળાઈ છ હાથ હતી; તેણે તેને બાબેલના પ્રાંતમાં, દુરાના મેદાનમાં સ્થાપી. દાનિયેલ ૩:૧.

સુવર્ણ મૂર્તિ સાઠ હાથ ઊંચી અને છ હાથ પહોળી હતી, અને તે નેબુકદનેઝરે બનાવાવી હતી, જેના અંક છ છે. આ મૂર્તિ બીજા અધ્યાયની મૂર્તિના પ્રકાશના વિરોધમાં ઊભી કરવામાં આવી હતી, અને જ્યારે તમે સમજો છો કે નેબુકદનેઝરનો અંક છ છે, ત્યારે મૂર્તિનું આ ત્રિવિધ વર્ણન છ, છ, છને સમકક્ષ થાય છે.

અમે આ અભ્યાસને આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“સદાકાળ સુધી ટકી રહે તેવું સામ્રાજ્ય અને એક વંશસ્થાપના કરવાની કલ્પનાએ તે પરાક્રમી શાસકને, જેના બાહુબળ સામે પૃથ્વીની જાતિઓ ટકી શકી નહોતી, અત્યંત પ્રબળ રીતે આકર્ષ્યો. અપરિમિત મહત્વાકાંક્ષા અને સ્વાર્થોર્ગવમાંથી જન્મેલા ઉત્સાહ સાથે, તેણે આ કાર્ય કેવી રીતે સિદ્ધ કરવું તે વિષે પોતાના જ્ઞાની પુરુષો સાથે મંત્રણા આરંભી. મહામૂર્તિના સ્વપ્ન સાથે સંબંધિત અદ્ભૂત દૈવી વ્યવસ્થાઓને ભૂલી જઈને; તથા એ પણ ભૂલી જઈને કે ઇઝરાયેલના દેવએ પોતાના સેવક દાનિયેલ દ્વારા તે મૂર્તિનો અર્થ સ્પષ્ટ કર્યો હતો, અને આ વ્યાખ્યાની સંદર્ભમાં રાજ્યના મહાન પુરુષોને અપમાનજનક મૃત્યુથી બચાવવામાં આવ્યા હતા; પોતાની સત્તા અને પ્રભુત્વ સ્થાપિત કરવાની ઇચ્છા સિવાય બધું જ ભૂલી જઈને, રાજા અને તેના રાજ્યમંત્રિઓએ નક્કી કર્યું કે શક્ય એવા દરેક ઉપાયથી તેઓ બાબેલને સર્વોચ્ચ તરીકે, અને સર્વવ્યાપી નિષ્ઠાને પાત્ર તરીકે, ઊંચું સ્થાપિત કરવાનો પ્રયત્ન કરશે.”

“જે પ્રતીકાત્મક રજૂઆત દ્વારા ઈશ્વરે રાજા અને પ્રજાને પૃથ્વીના રાષ્ટ્રો વિષેનો પોતાનો હેતુ પ્રકાશિત કર્યો હતો, તે હવે માનવીય સત્તાના મહિમાકરણ માટે કામે લગાડવામાં આવવાની હતી. દાનિયેલની વ્યાખ્યા નકારી કાઢવામાં આવવાની હતી અને ભૂલી જવામાં આવવાની હતી; સત્યનો ખોટો અર્થ કરવામાં આવવાનો હતો અને તેનો ખોટો ઉપયોગ કરવામાં આવવાનો હતો. સ્વર્ગ દ્વારા મનુષ્યોના મન સમક્ષ ભવિષ્યની મહત્વપૂર્ણ ઘટનાઓ ઉઘાડી બતાવવા માટે રચાયેલું તે પ્રતીક, હવે એ જ જ્ઞાનના પ્રસારને અટકાવવા માટે વપરાવાનું હતું, જે ઈશ્વર ઇચ્છતા હતા કે વિશ્વ પ્રાપ્ત કરે. આ રીતે મહત્વાકાંક્ષી મનુષ્યોની યોજનાઓ દ્વારા શૈતાન માનવજાતિ માટેના દૈવી હેતુને નિષ્ફળ બનાવવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યો હતો. માનવજાતિનો શત્રુ જાણતો હતો કે ભૂલથી અસમિશ્રિત સત્ય ઉદ્ધાર કરવા માટે એક પ્રબળ શક્તિ છે; પરંતુ જ્યારે તેનો ઉપયોગ સ્વનું ગૌરવ વધારવા અને મનુષ્યોના ઉપક્રમોને આગળ ધપાવવા માટે થાય છે, ત્યારે તે દુષ્ટતા માટેની શક્તિ બની જાય છે.”

“તેણાના ધનસંપત્તિના સમૃદ્ધ ભંડારમાંથી નેબૂપદનેઝરે એક મહાન સુવર્ણ પ્રતિમા બનાવડાવી, જે તેની સામાન્ય લાક્ષણિકતાઓમાં તે દર્શનમાં જોવામાં આવેલી પ્રતિમાને સમાન હતી, સિવાય કે તે જે પદાર્થથી રચવામાં આવી હતી તેમાં એક જ બાબતમાં ભિન્નતા હતી. પોતાના અન્યજાતિ દેવતાઓની ભવ્ય મૂર્તિપ્રતિમાઓના તેઓ જેટલા અભ્યાસુ હતા, તેટલા હોવા છતાં, ખલ્દીઓએ અગાઉ ક્યારેય આ તેજોમય પ્રતિમા જેટલી પ્રભાવશાળી અને ગૌરવભરેલી કોઈ વસ્તુ ઊભી કરી નહોતી—જે ઊંચાઈમાં સાઠ હાથ અને પહોળાઈમાં છ હાથ હતી. અને એ આશ્ચર્યજનક નથી કે તે દેશમાં, જ્યાં મૂર્તિપૂજા સર્વત્ર વ્યાપક હતી, દુરાની સમતળ ભૂમિમાં આવેલી આ સુંદર અને અમૂલ્ય પ્રતિમા, જે બાબેલના વૈભવ, તેની ભવ્યતા અને શક્તિનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી હતી, તેને ઉપાસનાના પાત્ર તરીકે અર્પિત કરવામાં આવે. તે મુજબ જ એ માટે વ્યવસ્થા કરવામાં આવી, અને એક આજ્ઞાપત્ર બહાર પડ્યું કે પ્રતિષ્ઠાના દિવસે સૌએ પ્રતિમાની આગળ નમીને બાબેલની સત્તા પ્રત્યે પોતાની સર્વોચ્ચ વફાદારી દર્શાવવી.” Prophets and Kings, 504, 505.